
Jeesuksen Kristuksen evankeliumi

By David Wilkerson

May 10, 2004 Mikä on Jeesuksen Kristuksen evankeliumi? Jopa suurin osa uskosta osattomista tietää, että Raamatussa on neljä evankeliumikirjaa - Matteus, Markus, Luukas ja Johannes. Mikä on näiden evankeliumien sisältö, mikä on se "ilosanoma"? Kun me kristityt puhumme Jeesuksen Kristuksen evankeliumista, mistä me oikeastaan puhumme?

Raamattu antaa meille lukuisia määritelmiä siitä, mitä tämä evankeliumi on. Meidän tulee käyttää näitä Raamatun mukaisia määritelmiä nähdäksemme, elääkö Jeesuksen Kristuksen todellinen evankeliumi Hänen seurakunnassaan. Ajattele:

1. Jeesus sanoo, että Hänen seurakuntansa on itsensä kieltämisen ja ristin seurakunta. Herra sanoi Pietarille: "Jos joku tahtoo minun perässäni kulkea, hän kieltäköön itsensä ja ottakoon ristinsä ja seuratkoon minua" (Matt. 16:24).

Jeesuksen Kristuksen seurakuntaan kuulumisen merkitsee enemmän kuin pelkästään sitä, että uskotaan Häneen. Monet tämän päivän kristityt vain "antavat äänensä Jeesukselle". Heillä on sellainen asenne, että "äänestin Jeesusta. Se tekee minusta Hänen puolueensa jäsenen." Mutta äänestettyään he lähtevät ja unohtavat kaiken Hänen valtansa heidän elämässään.

Jeesus sanoo, että Hänen seurakuntaansa kuulumisen menee paljon tuota syvemmälle. Se merkitsee antautumista Hänen seuraamiselleen. Siihen kuuluu itsensä kieltämistä ja ristin kantamista. "Joka ei ota ristiänsä ja seuraa minua, se ei ole minulle sovelias" (Matt. 10:38).

Herramme sanoo selvästi: "Kun olette minun seurakunnassani, valmistautukaa kärsimään ja siihen, että teitä vainotaan sen tähden, että uskotte minuun. Valmistautukaa kieltämään itseltänne kaikki maine ja kunnia ja maailmallinen mielihyvän tavoittelu. Ihmiset naulaavat teitä pilkan ristille, alentamisen ristille ja hylkäämisen ristille. He tekevät sen siksi, että teillä on nälkä ja jano minun puoleeni. Jos te kuulutte minun seurakuntaani, risti seuraa aivan varmasti."

On tosiasia, ettei maailma ole milloinkaan hyväksynyt Kristuksen seurakuntaa. Eikä tule koskaan hyväksymäänkään. Jos sinä elät Jeesukselle, ei sinun tarvitse erottaa itseäsi toisten seurasta - he kyllä tekevät sen sinun puolestasi. Sinun ei tarvitse muuta kuin elää Hänelle. Yhtäkkiä huomaat, että sinua pilkataan, syrjitään ja kutsutaan pahantekijäksi: "Ihmiset vihaavat teitä ja erottavat teidät yhteydestään ja herjaavat teitä ja pyyhkivät pois teidän nimenne ikäänkuin jonkin pahan - Ihmisen Pojan tähden" (Luuk. 6:22).

Mutta Jeesus lisää, että tämä on juuri se polku, joka johtaa todelliseen elämään. "Joka tahtoo pelastaa elämänsä, hän kadottaa sen, mutta joka kadottaa elämänsä minun tähteni, hän löytää sen" (Matt. 16:25). Toisin sanoen: "Ainoa tapa löytää tarkoitus elämään on se, että luovut kaikesta minun tähteni. Silloin sinä tulet löytämään todellisen ilon, rauhan ja onnen." Kristus tahtoo sanoa meille: "Seurakunnassani ei ole tahraa eikä ryppyä. Kun tulette luokseni, teidän täytyy olla valmiit luopumaan kaikista synneistä. Antakaa kaikki minulle, kuolkaa itsellenne, kaikelle jumalattomalle kunnianhimolle ja itsekkyydelle. Teidät haudataan minun kanssani uskon kautta, mutta minä herätän teidät uuteen elämään."

Ajattelepa, mitä merkitsee olla ilman tahraa tai ryppyä. Tiedämme, että tahra on likaa. Mutta entä ryppy? Oletko ikinä kuullut sanontaa uudesta rypystä? Se merkitsee sitä, että olemassaolevaan malliin lisätään uusia ideoita. Tässä merkityksessä ryppy liittyy selvästi niihin, jotka yrittävät

parannella evankeliumia. Ehdotetaan helppoa tietä taivaaseen, ilman antautumista Kristukselle.

Sellaista evankeliumia saarnataan monissa tämän päivän seurakunnissa. Saarnoissa keskitytään siihen, mitä ihmiset tarvitsevat. Mutta kun minä luen Jeesuksen sanoja, näen, ettei tällainen saarnaaminen toimi. Se ei tee evankeliumin todellista työtä.

Älä nyt käsitä väärin: En vastusta sitä, että Jumalan kansalle saarnataan lohdutusta ja voimaa. Herran paimenena minut on kutsuttu tekemään juuri sitä. Mutta jos saarnaan ainaostaan siitä, mitä ihmiset tarvitsevat ja jätän huomiotta tuon Kristuksen kutsun antaa elämämme, silloin todelliset tarpeet eivät tule koskaan kohdatuiksi. Jeesuksen sanat ovat selkeät: meidän tarpeemme täyttyvät, kun kuolemme itsellemme ja otamme Hänen ristinsä.

2. Jeesuksen seurakunta on paikka, jossa synnintekijät katuva syntejään - sydämellään ja suullaan Jeesus julistaa: "Minun seurakuntani on häpeilemättömän ja avoimen parannuksen tekemisen paikka.". Apostoli Paavalikin todistaa: "Sana on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämässäsi; se on se uskon sana, jota me saarnaamme. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämässäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut".

Sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan. Sanoohan Raamattu: Ei yksikään, joka häneen uskoo, joudu häpeään" (Room 10:8-11).

Yksinkertaisesti sanottuna, pelastumme tekemällä parannuksen ja tunnustamalla avoimesti. Jeesus sanoo: "En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä" (Matt. 9:13). Hän sanoo myös, että parannuksen kautta me tervehdymme ja eheydymme: "Eivät terveet tarvitse parantajaa, vaan sairaat. En minä ole tullut kutsumaan vanhurskaita, vaan syntisiä parannukseen" (Luuk. 5:31-32).

Rakkaat, tämä on hyvää sanomaa. Jeesus sanoo meille: "Minun seurakunnassani jokainen tulee terveeksi parannuksen teon kautta. Ei merkitse mitään, kuka sinä olet - fyysisesti rikkoutunut, henkisesti sairas tai hengellisesti pahoinvoiva. Kaikkien on tultava luokseni samalla tavalla. Kaikki tulevat terveeksi parannuksen tekemisen kautta."

Kysynkin nyt sinulta: kuinka monet seurakunnat yhä avaavat alttarinsa sydänsuruille ihmisille, että he voivat tulla eteen ja tehdä parannusta? Kuinka monet papit ovat lakanneet kutsumasta ihmisiä tähän niin tärkeään hengelliseen tilanteeseen? Kuinka monet uskovat ovat menettäneet kaiken syntien tunnustamisen tarpeensa?

Mikä sitten on Kristuksen evankeliumin keskeistä sanomaa? Hän selvittää sitä Matteuksen, Markuksen, Luukkaan ja Johanneksen evankeliumeissa. Näissä neljässä evankeliumissa Hän sanoo meille: "Tätä minä saarnaan seurakunnassani. Tämä on minun sanomani kaikille syntisille."

Heti aluksi: "Meni Jeesus ... ja saarnasi Jumalan evankeliumia ja sanoi: Aika on täyttynyt, ja Jumalan valtakunta on tullut lähelle; tehkää parannus ja uskokaa evankeliumi" (Mark.1 :14-15). Mikä oli Jeesuksen ensimmäinen sanoma? Hän saarnasi "tehkää parannus".

Joillekin kristityille tämä voi kuulostaa voimalliselta kielenkäytöltä. He vastaavat tähän ehkä näin: "Hyvä on, mutta kuinka voimallisesti Jeesus saarnasi parannuksen teosta?" Luukas vastaa tähän evankeliumikirjassaan. Jeesus kertoi siellä kuuntelijoilleen: "Ellette tee parannusta, niin samoin te kaikki hukutte" (Luuk. 13:5).

Tervetuloa Jumalan mielen mukaisen murheen seurakuntaan Sinun mielestäsi tuo Kristuksen evankeliumi parannuksesta voi ehkä kuulostaa masentavalta. Mutta Paavali sanoo aivan toista. Katuva sydän tuottaa todellista elämää. "Jumalan mielen mukainen murhe saa aikaan parannuksen, joka koituu pelastukseksi ja jota ei kukaan kadu" (2Kor. 7:10).

Parannuksen tekeminen oli myös keskeinen osa ensimmäisessä saarnassa Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen. Pietari puhui helluntaina kokoontuneelle väkijoukolla: "Jeesuksen, Nasaretilaisen ... te laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristille ja tapoitte" (Apostolien Teot 2:22-23).

Kun kansa kuuli tämän, voimallinen synnintunto valtasi heidät. Saarnattu sana lävisti heidän sydämensä, koska Pyhä Henki oli tullut koko voimallaan. Jeesuksen mukaan juuri tämä on Hengen työtä. Hän sanoi, että Pyhä Henki tulee ja "näyttää maailmalle todeksi synnin ja vanhurskauden ja tuomion" (Joh. 16:8).

Väkijoukot olivat niin lamaantuneita, etteivät he voineet liikkua. Yhtäkkiä elämän ja kuoleman kysymykset olivat heidän edessään. Niin he huusivat Pietarille kysyen, mitä heidän pitäisi tehdä. Hän vastasi: "Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntyenne anteeksisaamiseksi ... Antakaa pelastaa itsenne tästä nurjasta sukupolvesta" (Apostolien Teot 2:38,40).

Tämä raamatunkohta heijastaa sitä parannuksen tekemistä, joka oli Jeesuksen sanoman keskellä. Jos saarna ei aiheuta mitään syyllisyudentuntoa - ei mitään totuutta synnistä ja syyllisyydestä, ei mitään pistoa sydämeen - silloin Pyhä Henki ei yksinkertaisesti ole siinä mukana. Hän vain ei ole mukana sellaisessa saarnaamisessa.

Mieleeni tulevat kaikki ne "synnintunnot" saarnaajat, joiden vastuulla on useita tuhansia kristittyjä. Heidän seurakuntansa ovat pullollaan syntiä ja heidän tekonsa ristiinnaulitsevat Kristusta uudelleen joka päivä. Se on järkyttävää. Nämä ihmiset tarvitsevat sanomaa sellaiselta saarnamieheltä, joka uskaltaa julistaa heille: "Te olette tehneet syntiä Kristusta vastaan." Mutta vain päinvastaista tapahtuu. Luopiopaimenet itse asiassa tukevat kansaa heidän synneissään.

Hesekiel sanoo sellaisista saarnaajista: "Olette valheella murehduttaneet vanhurskaan sydämen, vaikka minä en tahtonut häntä murehduttaa, ja olette vahvistaneet jumalattoman käsiä, ettei hän kääntyisi pahalta tieltänsä ja saisi elää" (Hes. 13:22). Tuo profeetta sanoo: "Te olette saaneet vanhurskaat surullisiksi kevytmielisellä saarnaamisellanne. Olette vahvistaneet noita aistillisia tekemään syntiä vielä enemmän, ilman mitään syyllisyudentuntoa. Olette valehdelleet heille iankaikkisesta elämästä. Ei! Te riistätte näiltä ihmisiltä tuon ikuisen elämän. Olette muuttaneet Jumalan armon irstaudeksi."

Paavali sanoo, että tuomiopäivä tulee pian. Tästä syystä meidän tulee saarnata evankeliumia vielä suuremmalla synnintunnolla, mitä lähempänä tuo päivä on. Meidän tulee ojentaa ja nuhdella, pitkämielisyydellä ja rakkaudella. Totisesti, tulee päivä jolloin jokainen paimen seisoo Herran edessä tekemässä tiliä kaikista saarnoistaan. Saattoiko hän vanhurskaat surullisiksi? Vahvistiko hän pahantekijöiden käsivarsia? Vai toiko hän pelkäämättä sanaa, joka pistää sydämeen, pyhässä voitelussa?

Tosiasia on, että Pietari ei halunnut loukata noita ihmisiä silloin helluntaina. Hänen ainoa tarkoituksensa oli tuoda totuus esille. Kun Pyhä Henki tuo totuutta esille, se antaa synnintunnon. Se

menee syvälle ja kaikkialle sydänjuuriin.

Mutta on surullista, että tätä ei tapahdu kovinkaan usein tämän päivän seurakunnissa. Pyhä Henki ei ole ainoastaan poissa sellaisista seurakunnista - Hän ei ole edes tervetullut sinne. Saamme kirjeitä, joissa toinen toisensa jälkeen kaikuu tätä samaa viestiä: "Minulla on lähimmäinen, jota olen seurannut jo kuukausia. Hänellä on avioero meneillään... alkoholiongelma... hänellä on avioliiton ulkopuolinen suhde..."

"Niinpä minä vien heidät seurakuntaan ja toivon, että he kuulisivat jonkun sanan tilastaan ja siitä, että he tarvitsevat Herraa. Mutta minun paimeneni ei ikinä sano sanaakaan synnistä. Ei koskaan sellaista sanaa, joka tuo sellaisen synnintunnon, että tarvitaan Jeesuksen puhdistavaa ja vapauttavaa voimaa. Niinpä tuo lähimmäiseni elää vielä entistä enemmän synnissään."

Järkyttävää! Kuinka murheellista Jumalan mielestä täytyykään olla, että ihmisten syntejä tuetaan kirkossa enemmän kuin niiden ulkopuolella.

Toiset taas kirjoittavat: "Käyn seurakunnassa, joka on lempeä syntisille, mutta en voi sietää sitä enää. Kerran viikossa saamme kyselykaavakkeen, jossa kysytään, mitä mieltä olimme tilaisuudesta. He haluavat tietää, oliko musiikki liian kovaäänistä, olivatko sketsit liian pitkiä tai oliko saarna tarpeeksi huumoripitoinen. Veli David, minä käyn seurakunnassa saadakseni toivoa eksyneiden sukulaisten suhteen, mutta sen sijaan minua pyydetään arvostelemaan viihdettä."

Jeesuksen mukaan kukaan ei pääse synnistä vapaaksi - ei kukaan kohtaa totuutta - ilman Pyhän Hengen voimaa ja sitä läsnäoloa, joka tuo synnintunnon.

3. Jeesuksen seurakunta on paikka, jossa saatat kuulla kovaakin sanomaa. Ajattelepa tätä tilannetta, kun Jeesus puhui seuraajilleen: "Tämä on se leipä, joka tuli alas taivaasta. Ei ole, niinkuin oli teidän isienne: he söivät ja kuolivat; joka tätä leipää syö, se elää iankaikkisesti. Tämän hän puhui synagoogassa ... Niin monet hänen opetuslapsistansa, sen kuultuaan, sanoivat: "Tämä on kova puhe, kuka voi sitä kuulla?" Mutta kun Jeesus sydämessään tiesi, että hänen opetuslapsensa siitä nurisivat, sanoi hän heille: Loukkaako tämä teitä?" (Joh. 6:58-61).

Ota huomioon, että tässä kohtaa Jeesus puhui uskoville ihmisille. Mikä sitten oli se kova puhe? Se oli tätä: "Teidän täytyy syödä minun lihaani ja juoda minun vertani, muuten teillä ei ole elämää itsessänne. Minun lihani on se leipä ja minun vereni on se juoma. Iankaikkinen elämä tulee vain niiden kautta."

Synnintekijöitä suosiva evankeliumi sanoo tässä tilanteessa näin: "Et voi saarnata tuolla tavalla. Syntiset eivät ikinä ymmärrä tuota. Veren juomista ja lihan syömistä? Hehän pitävät meitä alkuasukkaina. Sanoja täytyy muuttaa, että siitä tulisi myönteisempi. Jos niitä ei muuteta, ihmisiä loukkaantuu - erityisesti uskosta osattomat loukkaantuvat."

Todellisessa Kristuksen seurakunnassa kuulee loukkaaviakin sanoja. Tässä seurakunnassa kuulet ilosanomaa, evankeliumia armosta, rakkaudesta ja pitkämielisyydestä. Mutta Kristuksen seurakunnassa saarnataan myös sellaisista asioista, joita ei saa mennä muuttelemaan. Niitä ovat esimerkiksi Kristuksen veri ja Hänen ristinsä.

Jeesus näki, että ihmiset järkyttyivät Hänen sanoistaan. Siksi Hän tahtoikin tietää: "Loukkaasinko tunteitanne? Vaivaako totuuden kertominen?" Sitten Hän jatkaa: "Ne sanat, jotka minä olen teille

puhunut, ovat henki ja ovat elämä" (Joh. 6:63). Hän tekee aivan selväksi tämän: "Juuri se, mistä loukkaannutte, on sitä, mikä tuottaa elämää". Kuinka Hänen seuraajansa reagoivat tähän? "Tämän tähden monet hänen opetuslapsistaan vetäytyivät pois eivätkä enää vaeltaneet Hänen kanssansa" (Joh. 6:66).

Mitä Jeesus siis sanookaan evankeliumistaan tässä? Yksinkertaisesti sanottuna Hän sanoo, että sanoma Hänen verestään ja rististään loukkaa ihmisiä. Mutta se on ainoa evankeliumi, joka johtaa iankaikkiseen elämään. Kaikki eivät sitä kuitenkaan hyväksy. "Mutta teissä on muutamia, jotka eivät usko" (Joh. 6:64).

Näitä Jeesuksen sanoja muutellaan monissa tämän päivän seurakunnissa. On aivan uskomatonta, että jotkut seurakunnat ovat poistaneet kaikki viittaukset Jeesuksen vereen jumalanpalveluksestaan. Siitä ei mainita saarnoissa. Ne hengelliset laulut, jotka kertovat verestä, on poistettu seurakunnasta. Sitä pidetään liian loukkaavana.

Mutta Jeesus varoittaa: "Sillä ei ole mitään merkitystä, kuinka loukkaavia minun sanani saattavat sinun mielestäsi olla. Sinä et voi niitä muuttaa. Minun sanani tuottavat elämää. Sinun on nautittava niitä niin kuin ruokaa ja juomaa, tehdäksesi niistä osan omaa olemustasi. Älä siis pehmentele sanojani. Jos poistat saarnastasi veren ja ristin, sinä hävität etsiviltä sieluilta heidän ainoan toivonsa iankaikkisesta elämästä."

"Sanoma pelastuksesta veren kautta, voidaan ymmärtää ainoastaan Hengen kautta. Mutta sitä on saarnattava, vaikka se käsitettäisiin väärin. Pysy siis lujana ja saarnaa rohkeasti minun evankeliumiani, välittämättä siitä, kuinka ihmiset reagoivat. Se on ainoa sana, joka pelastaa."

Matteuksen evankeliumissa on vastaava kohta. "Ja hän tuli kotikaupunkiinsa ja opetti heitä heidän synagoogassaan ... Ja he loukkaantuivat häneen" (Matt. 13:54,57). Jopa Jeesuksen lähimmät opetuslapset tulivat sanomaan Hänelle, että sana loukkaa: "Tiedätkö, että fariseukset loukkaantuivat kuullessaan tuon puheen?" (Matt. 15:12). Tässä raamatunkohdassa kansa ei loukkaantunut, mutta sen uskonnolliset johtajat loukkaantuivat. Näyttää siltä, että väkijoukot ottivat vastaan sen, mitä Jeesus sanoi, mutta heidän paimenensa suuttuivat.

Jos me kuulumme Kristuksen seurakuntaan, me tulemme kuulemaan voimallisia, syyllistäviä saarnoja, jotka loukkaavat meidän lihaamme. Jos olet Jeesuksen seurakunnassa, silloin nuo kovat puheet tulevat Pyhältä Hengeltä. Miksi? Koska Henki meissä huutaa kaikkea sitä vastaan, mikä on lihasta: ajatuksiamme, sanojamme ja tekojamme. Jeesus sanoo: "Sydämeistä lähtevät pahat ajatukset, murhat, aviorikokset, haureudet, varkaudet, väärät todistukset, jumalanpilkkaukset" (Matt. 15:19).

Jeesuksen jokaisen todellisen seuraajan merkki on se, että hän antautuu Kristuksen jokaiselle sanalle. Tällainen palvelija rakastaa nuhdetta sen tähden, mitä se saa aikaan hänen sydämessään. Hän ymmärtää muutoksen, jonka se aiheuttaa, ja hän tietää, että se on hänelle elämäksi.

Syvällä sisällään myös synnintekijä tietää sen, ja tulee siksi Jumalan huoneeseen. Ei häntä voi laskea vain numeroksi suuressa seurakunnassa. Hän tulee, että Jumala löytäisi hänet, sillä sydämessään hän tietää olevansa kadotettu. Hänen sielunsa ei ole levossa ja hänellä on ollut aivan liian monta unetonta yötä. Hän haluaa vastauksia, totuutta, todellista muutosta, sillä hän tuntee olevansa matkalla helvettiin. Eikä hän tarvitse pappia tai muuta sanan palvelijaa sanomaan, että kaikki on hyvin.

On tietysti mahdollisuus, että kun tämä synnintekijä kuulee Kristuksen evankeliumia, hän saattaa loukkaantua siitä. Ehkä hän suuttuu ja marssii ulos. Mutta hän ei unohda kuulemaansa, ja Pyhä Henki käyttää sitä paljastaakseen hänelle totuutta.

Meille kaikille on opetettu, että Kristus on Hänen seurakuntansa kulmakivi. Paavali sanoo, että tämä kivi on myös loukkauksen kivi: "Niinkuin kirjoitettu on: Katso, minä panen Siioniin loukkauksen ja kompastuksen kallion, ja joka häneen uskoo, se ei häpeään joudu" (Room. 9:33). Myös Pietari kutsuu Jeesusta loukkaukskallioksi: "Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, tullut kulmakiveksi ja kompastuskiveksi ja loukkaukskallioksi. Koska he eivät tottele sanaa..." (1Piet. 2:7-8).

Pietari voisi kertoa omakohtaisista kokemuksista, mitä tapahtuu, kun yrittää vähentää ristin merkitystä. Hän loukkaantui, kun Jeesus kertoi kuolemastaan etukäteen opetuslapsilleen. "Silloin Pietari otti hänet erilleen ja rupesi nuhtelemaan häntä sanoen: Jumala varjelkoon, Herra, älköön se sinulle tapahtuko" (Matt. 16:22).

Mutta Jeesus vastasi hänelle näillä sanoilla: "Mene pois minun edestäni, saatana; sinä olet minulle pahennukseksi, sillä sinä et ajattele sitä, mikä on Jumalan, vaan sitä, mikä on ihmisten" (Matt. 16:23).

Tämä on selkeä esimerkki siitä, kuinka saatana voi istuttaa petoksen jopa Jumalan mielen mukaiseen, Kristusta rakastavaan paimeneen. Voit olla varma, ettei Pietari milloinkaan unohtanut näitä Herran sanoja. Samoin tänä päivänäkin, jokaisen sanan palvelijan ja uskovan on ymmärrettävä, kun Kristus varoittaa: "Minun ristini ja vereni voi ehkä loukata sinua. Mutta jos häpeät sanomaani, tai yrität pehmentää sitä, silloin sinä olet loukkaus minulle. Silloin sinä et edusta minun sanaani etkä minun seurakuntaani."

3. Millä tavalla luulisit Jeesuksen perustavan seurakunnan sinun kotikaupunkiisi? Ensimmäiseksi Kristus tekisi kierroksen itkien kaupungilla. Raamattu sanoo: "Ja kun hän tuli lähemmäksi ja näki kaupungin, itki hän sitä ja sanoi: Jospa tietäisit sinäkin tänä päivänä, mikä rauhaasi sopii! Mutta nyt se on sinun silmiltäsi salattu" (Luuk 19:41-42).

Mikä sai Jeesuksen itkemään? Se alkoi siitä, kun Hän teki sydäntä särkevän kävelykierroksen kaupungin ympärillä. Suru valtasi Hänet, kun Hän näki ne niin sanotut uskonnolliset johtajat, joilta puuttui rauha. Nämä ihmiset olivat vaihtaneet totuuden taruihin ja nyt he seurasivat kuollutta uskonnollisuutta. Lampaat olivat vailla todellista paimenta.

En tahdo tuomita yhtäkään sanan palvelijaa, mutta haluan kysyä kaikilta tämän sanoman lukijoilta: voitko kuvitella oman paimenesi ajavan kotikaupunkisi läpi itkien sen tähden? Kuinka erilaisen kuvan saakaan Jeesuksesta, kuin niistä kaikista suunnittelijoista ja keinottelijoista, jotka rakentavat tämän ajan seurakuntia. Nämä ihmiset kulkevat ovelta ovelle kysellen ihmisiltä, mitä he haluavat seurakunnalta: "Kuinka pitkä saarnan pitäisi olla? 15 minuuttia? 10?"

Jeesus näki oman aikansa version tästä. Kulkiessaan temppelin läpi Hän näki rahanvaihtajien pöytiä, ihmisiä, jotka rahastivat Jumalan asioilla. Oikeaa rukousta tai Jumalan pelkoa ei näkynyt. Sitä Kristus itki. "Kirjoitettu on: 'Minun huoneeni on oleva rukoushuone', mutta te olette tehneet siitä ryövärien luolan" (Luuk. 19:46).

Mitä itse ajattelet, tarvitseeko Jeesuksen itkeä sen tähden, mitä sinun seurakunnassasi tapahtuu? Löytääkö Hän sieltä paimenen, jolla on huoli eksyneistä sieluista? Vai löytyykö sieltä mies, joka rakastaa sitä, mikä on Jumalan silmissä pyhää? Löytäisikö Kristus oman kansansa rukoilemasta? Vai

löytääkö Hän heidät kiireisinä omien asioidensa keskeltä?

Kun Jeesus on päättänyt itkevän kaupunkikierröksensä sinun kotikaupungissasi, mielistyykö Hän kansaansa? Vai varoittako Hän heitä näin: "Te ette näe ajan merkkejä. Tuomio on jo ovella, mutta te näytätte maailman lapsilta enemmän kuin koskaan. Miksi te ette rukoile, ettekä etsi minulta voimaa ja viisautta erottautuaksenne tästä maailmanajasta?"

Jumala meitä auttakoon, ettemme milloinkaan pehmentäisi Hänen evankeliumiaan. Jos paimenesi saarnaa todellista Jeesuksen Kristuksen evankeliumia, minä kehotan sinua - rohkaise ja kannusta häntä. Ja rukoile hänen puolestaan. Kiitä Herraa siitä, että sinulle osoitettu paimen ei turvaudu mihinkään erikoisjärjestelyihin saadakseen ihmisiä seurakuntaan.

Ennen kaikkea, ole kiitollinen siitä, että Pyhän Hengen läsnäolon sallitaan tehdä työtä teidän keskuudessanne. Kun Jeesuksen Kristuksen evankeliumia saarnataan niin, että sydämessä pistää, taivaat avautuvat ja paholaiset pakenevat.